

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXXIV.

ČÍSLO 3

MAREC 2026

Vstaň, bude ti svietiť Kristus

Farská rada - Katechumenát - Pôstna triod' - Provinciál saleziánov
Poradňa pomoci - Svetlo života - Chrámy v Tatrách - Muž viery

Kňazské rekolekcie prievidského dekanátu v piaristickom kostole, 12. februára 2026

Jedno malé „vstaň“

V škole poznáme dve tmy. Jedna je tá obyčajná: zimné ráno, prázdna chodba, v triede ešte šero - a prvé cvaknutie vypínača. Druhá tma je nenápadná: keď sa nám nechce vstať zvnútra. Keď máme oči otvorené, no srdce akoby prespalo nádej.

Svätý Pavol nehovorí so zdvihnutým prstom, skôr ako niekto, kto nás nechce nechať zaspať v živote: „Prebud' sa... Vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus!“ Nie je to slogan pre silných. Je to pozvanie pre unavených.

Evanjelium o slepom od narodenia je prekvapivo „nepekne“: Ježiš urobí blato a potrie mu oči. Boh sa nebojí našej zeme, našej všednosti, našich škvrn.

A potom príde jednoduchá veta: „Chod' a umy sa v Siloe.“ V rybníku, ktorého meno znamená „Poslaný“. Viera je často práve toto: urobiť krok, aj keď ešte nevidím. Poslúchnuť, aj keď mi vnútorný hlas vraví: „Načo?“

Aj Samuel musel zmeniť pohľad. Vidí vysokého Eliaba a hneď si povie: „Toto je on.“ Pán však odpovie: „Nehľad' na výzor; ja vidím do srdca.“ Koľkokrát sa aj my necháme viesť prvým dojmom a rečami okolo a prehládame „najmenšieho“, tichého Dávida, ktorý práve pasie ovce, alebo dobro, ktoré sa deje bez hluku?

Ako piarista a učiteľ verím, že vychovávať znamená učiť sa vidieť: rozoznať, čo prináša svetlo, a čo je len navonok pekné, no vo vnútri tmou.

Skúsme si pre tento čas dať jedno malé „vstaň“ - každé ráno si krátko povedať: „Pane, ukazuj mi dnes, čo nevidím,“ a urobiť jeden konkrétny krok k dobru - telefonát zmierenia, odpustenie, službu doma, tichú modlitbu za niekoho, kto ma hnevá. A keď večer zistíme, že sme urobili aspoň ten jediný krok, možno aj v tmavej doline, povedzme s vdácnosťou: „Teraz vidím.“

Peter Valachovič, SchP

Prebud' sa...
Vstaň z mŕtvych
a bude ti svietiť Kristus!

Viera je často práve toto:
urobiť krok, aj keď ešte nevidím.

Katechumeni, vitajte doma!

V sobotu 7. februára 2025 sa pri večernej svätej omši vo farskom kostole uskutočnil obrad prijatia do katechumenátu a predstavenie katechumenov miestnej Cirkvi.

Vstup do katechumenátu je dôležitým krokom na ceste dospelého k prijatiu krstu, birmovania a Eucharistie. Je to čas, keď kandidáti po prvýkrát verejne vyjadria túžbu prijať krst a z neho vyplývajúce sviatosti. Začínajú žiť duchovným životom, modliť sa, stávajú sa členmi miestneho spoločenstva a hlavne budujú osobné priateľstvo s Pánom.

Obrad pozostáva z dialógu medzi kňazom a katechumenmi. Katechumeni vyjadria túžbu po viere a večnom živote, vôľu zanechať nesprávne cesty a nasledovať Krista. Následne sú na čele a zmysloch poznačení znakom kríža a symbolicky prijímajú Sväté písmo.

V homílii sa pán farár Jozef Repko prihovoral katechumenom, ale aj všetkým prítomným. „Sol' je tichá, nenápadná, obyčajná, v jedle sa rozpustí a na pohľad jej niet - a predsa dáva všetkému chuť. To je aj naša úloha,“ povedal v rámci homílie o evanjeliu danej nedele, v ktorom nás Ježiš pozýva, aby sme boli soľou zeme a svetlom sveta.

Tešíme sa z nových budúcich členov našej farnosti. Budeme ich sprevádzať svojimi modlitbami a obetami.

Milí katechumeni - Adriana, Júlia a Maroš, vitajte doma!

Text a foto: Mária Kvetová

Katechumenát - cesta k zrelému kresťanstvu

Katechumenát je forma prípravy na kresťanský život a prijatie iniciačných sviatostí - krstu, birmovania a Eucharistie. Nejde len o získanie náboženských vedomostí, ale o postupné vrastanie do života Cirkvi a osobný vzťah s Kristom.

Podstatnú úlohu tu zohráva spoločenstvo veriacich, ktoré svojím svedectvom uvádza katechumena do života viery a lásky. Prehľbovanie, obrátenie je úzko spojené s konkrétnymi vzťahmi s ľuďmi, ktorí vieru žijú.

Poslanie katechumenátu

Poslaním katechumenátu je oboznámiť katechumena s obsahom viery a zároveň ho viesť k jej praktickému uskutočňovaniu. Nestačí teoretické poznanie evanjelia; dôležitá je modlitba, ľútosť nad hrie-

chmi, láska k blížnemu a živý vzťah ku Kristovi i k Cirkvi. Až takto pripravený človek môže pristúpiť k sviatostiam, ktoré sú sviatosťami viery - predpokladajú osobné obrátenie a slobodné rozhodnutie.

Mnohí ľudia dnes nemali príležitosť systematicky sa oboznámiť s kresťanstvom. Často sa so sviatosťami stretávajú až v dospelosti - pri príprave na manželstvo, pri krste dieťaťa alebo keď sami začnú hľadať hlbší zmysel života.

Katechumenát odpovedá na túto situáciu

tým, že ponúka priestor na otázky, pochybnosti aj osobné hľadanie. Vychádza z presvedčenia, že sviatosti sú sviatosťami viery - teda predpokladajú vedomé a slobodné rozhodnutie.

Korene katechumenátu

Korene katechumenátu siahajú do prvej Cirkvi. Svätý Justín mučeník (†165) vo svojich spisoch svedčí o tom, že dospelí boli ku krstu pripúšťaní po dlhšej príprave. Okolo roku 220 podrobne opisuje túto prax aj sv. Hypolit Rímsky. Nešlo iba o vyučovanie, ale katechumeni sa zapájali do života kresťanskej komunity, učili sa modliť, odpúšťať, starať sa o chudobných a žiť podľa evanjelia. Krst bol vyvrcholením cesty. Toto obdobie bolo sprevádzané obradmi vyjadrujúcimi postupné približovanie sa ku Kristovi.

V 4. storočí sa s nárastom počtu krstov príprava skracovala a postupne stratila svoju pôvodnú intenzitu. Keď v 8. storočí začali prevažovať krsty detí, katechumenát takmer zanikol. Jeho obnova prišla po Druhom vatikánskom koncile. V roku 1972 nadobudol platnosť obrad uvedenia dospelých do kresťanského života, ktorý obnovil starobylú prax a prispôbil ju súčasným podmienkam.

Účastníci prijatia do kresťanského spoločenstva

Za nových členov Cirkvi nie je zodpovedný iba kňaz. Dôležitú úlohu má celé farské spoločenstvo. Katechumeni potrebujú vidieť, ako sa viera žije v rodinách, v priateľstvách, v každodennej práci.

Farské spoločenstvo má katechumenov podporovať počas celého procesu prípravy. Má im dávať príklad toho, že aj ono samo kráča cestou obnovy a že vďaka tejto skutočnosti veriaci znovu prežijú a prehĺbia rozhodnutie svojho obrátenia.

Spoločenstvo sa s bratskou láskou zúčastňuje obradov zasvätenia. Duchovný pastier vedie liturgiu a obohacuje ju vysvetlivkami alebo zapojením účastníkov

do liturgie. Dôležitú úlohu tu zohrávajú ručitelia - krstní rodičia. Ide o mužov alebo ženy, ktorí poznajú záujemcov o katechumenát a môžu dosvedčiť ich dobrú vôľu. Spravidla sú to osoby, prostredníctvom ktorých sa hľadajúci dostal do kontaktu s kresťanstvom. Úlohou krstného rodiča je, aby slovom aj príkladom zoznámil kandidáta so životom podľa evanjelia. Jeho úloha sa slávnostne začína pri prijatí a trvá aj po prijatí iniciálnych sviatostí, keď pokrstenému treba pomáhať, aby vrástol do cirkevného spoločenstva.

Tri kroky k sviatostiam

Katechumenát má tri základné stupne. Prvým krokom je obrad prijatia za katechumena. Kandidát verejne vyjadrí túžbu po krste a Cirkev ho prijíma medzi tých, ktorí sa pripravujú na plné začlenenie.

Druhým krokom je obrad vyvolenia. Spoločenstvo potvrdzuje, že katechumen je pripravený vstúpiť do bezprostrednej prípravy na sviatosti. Nasledujú tzv. skrutíniá - modlitby a obrady zamerané na očistenie srdca a posilnenie dobra. Súčasťou je aj odovzdanie Kréda a modlitby Otče náš, základných textov kresťanskej viery. Tretím krokom je samotné prijatie krstu, birmovania a Eucharistie, spravidla počas veľkonočnej vigílie - v čase, keď si kresťania pripomínajú Kristovo víťazstvo nad smrťou.

Mystagógia - život po krste

Cesta sa nekončí prijatím sviatostí. Nasleduje obdobie nazývané mystagógia - čas prehľbovania viery a aktívneho zapojenia do života Cirkvi. Novopokrstení sa učia žiť z prijatých darov, pravidelne pristupovať k sviatostiam a niest' vieru do každodenného života.

Katechumenát tak nie je len prípravou na jeden slávnostný okamih. Je začiatkom novej etapy - vedomej cesty viery, ktorá postupne premieňa človeka zvnútra.

Jozef Repko

Zo zasadnutia farskej rady

Členovia farskej rady sa v pondelok 9. februára stretli na fare, aby zhodnotili udalosti uplynulých mesiacov a pripravili sa na ďalšie obdobie.

Veľká noc a iné slávenia

Najbližšou veľkou udalosťou bude slávenie Veľkej noci. Časy liturgických slávení sa vo farskom kostole oproti predchádzajúcemu roku nebudú meniť - až na Svätú (Bielu) sobotu. Začínať sa bude po západe slnka o 19:30 hod. Súčasťou tejto vigílie budú aj krsty katechumenov.

Prvé sväté prijímanie sa vo farskom kostole bude konať 10. mája o 9:00 a 11:00, birmovka bude 21. júna o 10:30. Usporiadateľskú službu počas týchto slávností bude mať na starosti pán Milan Petráš.

Opravy a projekty

V blízkom čase by už malo byť k dispozícii vyjadrenie statika týkajúce sa budovy na Hviezdoslavovej ulici, ktorú farnosť prenajíma. Na základe tohto vyjadrenia sa naplánujú potrebné opravy.

Posudok statika potrebuje takisto múr okolo cintorína. Tu je potrebné vypracovať tiež vlhkostný posudok a zistiť, ako voda ovplyvňuje stabilitu hradieb.

Farnosť má zámer požiadať o grant na vypracovanie projektovej dokumentácie Mariánskeho kostola a hradieb s baštami a vyššie spomenuté posudky.

Tento rok sa po dohode s reštaurátorom plánuje pokračovať tiež s reštaurovaním Oltára sv. Michala z Mariánskeho kostola.

Farská púť a iné podujatia

Termín farskej púte bol predbežne stanovený na 6. júna. O jej program sa bude starať pani Elena Cagánová. Padol návrh navštíviť v rámci nej nejaké miesto spojené s františkánmi, keďže prebieha Rok sv. Františka.

Farská rada sa zaoberala aj programom Mariánskej púte a Dňa farnosti, ktorý by mal opäť prebehnúť v nedeľu popoludní počas pútnického víkendu.

Po rokoch by mal od sviatku Nanebovzatej Panny Márie po sviatok sv. Bartolomeja, patróna našej farnosti, prebehnúť tzv. farský deviatnik spojený s návštevou kňazov, ktorí u nás kedysi slúžili ako kapláni. Bližší program týchto podujatí bude upresnený počas nasledujúcich mesiacov.

Iné

Pán farár prezentoval členom farskej rady ponuku vytvorenia porovnávacej mapy farnosti (história verzus súčasnosť), ktorú mu predostrel Vojenský kartografický ústav v Harmanci. Takáto finančná investícia je však momentálne pre farnosť nevyhovujúca.

Členovia farskej rady tiež boli informovaní o výpadku počítača v sakristii. Keďže jeho oprava by bola príliš nákladná, bol namiesto neho zakúpený nový.

Záverečné časti stretnutia sa venovali otázke umiestnenia chorých bezdomovcov do zariadení, ktoré sú o nich schopné sa postarať, a tiež otázke posilnenia kostolníckeho tímu.

Text a foto: Petra Humajová

Most pre Indonéziu

Pôstne obdobie je časom nielen duchovného stíšenia, ale aj príležitosťou na pomoc druhým. S týmto zámerom organizujeme už 5. ročník zbierky v čase Pôstneho obdobia (súčasne na troch piaristických školách a v troch piaristických kostoloch) na podporu piaristického diela vo svete.

V rámci tohtoročného Pôstneho obdobia sme sa rozhodli upriamiť pozornosť na ďalšie z piaristických diel vo svete. Naša zbierka s názvom *Most pre Indonéziu* tentokrát smeruje k deťom v chudobnej provincii Východná Nusa Tenggara na ostrove Timor. Naším cieľom je podporiť výučbu angličtiny v piaristickej komunite v meste Kupang - stať sa staviteľmi pomyselného mosta, ktorý preklenie chudobu a prinesie deťom v ďalekom Kupangu nádej na lepšiu budúcnosť.

V tejto oblasti čelia rodiny drsnému podnebiu a nedostatku príležitostí. V Kupangu preto nie je angličtina len školským predmetom, ale tiež mostom k lepšej budúcnosti. Otvára deťom dvere k lepšej práci v rozvíjajúcom sa cestovnom ruchu či k štipendiám, vďaka ktorým môžu raz dôstojne užiť svoje rodiny a pozdvihnúť celú komunitu.

Každý príspevok, nech je akokoľvek malý,

má veľký význam. Veríme, že zbierka je zároveň príležitosťou na rozvíjanie solidarity a štedrosti u žiakov na piaristických školách na Slovensku.

Počas finančnej zbierky prebieha aj informačná kampaň na oboznámenie sa so zaujímavosťami tejto krajiny. Prispieť je možné od 18. februára do 2. apríla 2026.

Zdroj: www.piaristickanadacia.sk
(redakčné upravené)

Zbierku realizuje:

Nadačný fond Ad Mundum pri Piaristickej nadácii.

Prispieť môžete naskenovaním QR kódu alebo na bankový účet:

SK85 8330 0000 0021 0181 8716

variabilný symbol: 412011

správa pre príjemcu: INDONESIA

PRISPEJ TU

QR Platba

PÔSTNA ZBIERKA

PODPORA VÝUČBY ANGLIČTINY
PRE DETI V PIARISTICKEJ KOMUNITĚ
V KUPANGU - AKO CESTA K LEPŠEJ
BUDÚCNOSTI A K VIERE

Viac informácií:
WWW.PIARISTICKANADACIA.SK/INDONEZIA/

Misionárky v Kolumbii prosia o pomoc

Kolumbia je štát v Južnej Amerike. Pobrežie má pri oboch oceánoch - Atlantickom a Tichom. Susedí so štátmi Venezuela, Brazília, Equádor, Panama a Peru.

Pôvodne koloniálny štát si síce vybojoval nezávislosť, ale od roku 1840 tu vládli ustavičné nepokoje a občianske vojny, ktoré pokračovali aj v 20. storočí. Pri násilných bojoch medzi štátom a narkomafiou v roku 1990 bolo asi 22 000 obetí. Sociálne rozdiely a vysoká nezamestnanosť neprispievajú k stabilite krajiny.

Pôsobenie vincentiek

Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul (sestry vincentky), ktoré pôsobia od roku 1997 v juhozápadnej časti Kolumbie v oblasti Vitoco, potrebujú našu pomoc. Oblasť, kde pôsobia, je veľmi chudobná. Napriek tomu, že žijú veľmi skromne, samy si pestujú zeleninu a aj veriaci im nosia časť svojej úrody, je pre nich stále ťažšie vyžiť.

Ich misia v horách predstavuje 8 domorodých rezervácií a 36 dedín, ktoré sú navzájom veľmi vzdialené. Autobus premáva iba raz denne, preto musia chodiť hodiny pešo. V tejto vzdialenej a zanedbanej oblasti panuje nesmierna chudoba. Sestry vincentky vedú katechézy, pripravujú veriacych na prijímanie sviatostí, ale okrem toho aj liečia chorých, starajú sa o starých ľudí a rodiny.

Potrebná štedrosť

Sestra Luz Elena Medina Aquelo napísala: „Dúfame vo vašu štedrosť a prosíme, aby ste boli takí láskaví a podporili nás v ďal-

šom rozširovaní semienok Božieho kráľovstva na týchto domorodých územiach. Tešíme sa, že sme misionárky a že môžeme prinášať Ježišovo meno týmto národom. Potrebujeme však ruku, ktorá nám pomôže a finančne nás podporí, aby sme mohli pokračovať v misii a v pastoračnej i sociálnej práci v prospech najchudobnejších.“

Ak by ste chceli prispieť sestrám vincentkám na živobytie, môžete svoje milodary poslať priamo na účet pápežskej nadácie ACN: IBAN SK09 0900 0000 0051 2133 9396. Do správy je potrebné uviesť „sestry vincentinky Kolumbia“.

Prispieť môžete aj počas marca do misijnej pokladničky vo farskom kostole pri soche sv. Terezky.

Za akúkoľvek podporu misií vám srdečne ďakujeme!

Elena Cagaňová, členka Klubu priateľov misií

Foto: www.acnslovensko.sk

POZVÁNKA

Pút' s Rádiom Lumen

Pozývame vás na pút' do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove - Lagievniky s Rádiom Lumen dňa 1. mája 2026. Bližšie informácie nájdete na nástenke.

Vstup do Pôstu - pôstna triod'

(1. časť)

V období Veľkého pôstu znova opúšťame popis liturgie sv. Jána Zlatoústeho v pravidelnej gréckokatolíckej rubrike, rovnako ako od jej slávania odstupujeme aj v liturgickom živote počas Pôstu okrem sobôt. V nedeľu slávime liturgiu sv. Bazila Veľkého, v pracovné dni - stredy a piatky - slávime liturgiu Vopred posvätených darov a ostatné dni patria slávaniu pôstnych večerní.

Teda ako je zrejmé, liturgický život cirkvi východného obradu sa v období Pôstu výrazne mení. Ale ako sa začína? Lebo ani vstup do Pôstu nie je obyčajný, zo dňa na deň - príprava naň sa začína už štyri týždne vopred.

Nedeľa o Zachejovi

Štyri týždne pred začiatkom Pôstu nám cirkev predpisuje evanjelium o Zachejovi (Lk 19,1-10). Z toho má daná nedeľa aj názov. A prečo prípravu na Pôst začíname práve Zachejom? Lebo od Zacheja sa môžeme naučiť túžbu po stretnutí sa s Kristom („zatúžil vidieť Ježiša“) a dokázal byť v určitom ponímaní aj bláznom pred ostatnými ľuďmi.

Pôst si vyžaduje túžbu po Kristovi a slobodu od úšklabkov tohto sveta. Pôst má rozlíšiť, komu chcem patriť, koho chcem prijať do svojho srdca, koho si vyberám ja za ženícha - Boha alebo tento svet. „*Cudzoložníci, neviete, že priateľstvo s týmto svetom je nepriateľstvom s Bohom?! Kto teda chce byť priateľom tohto sveta, stáva sa nepriateľom Boha.*“ (Jak 4,4)

Nedeľa o mýtnikovi a farizejovi

Evanjelium ďalšej (tretej) nedele pred pôstom, ktorá je začiatkom predpôstneho obdobia, označovaného aj pôstna trióda, obsahuje Kristovo podobenstvo o mýtnikovi a farizejovi (Lk 18, 10-14). Toto podobenstvo nás má upozorniť na to, aké dôležité je vstúpiť do Pôstu so „*srdcom skrúšeným a poníženým*“ (Ž 51,19). Takýto postoj sa prejavuje tým, že sa človek nevyvyšuje nad iného, ale hľadá na seba a prosí Boha o odpustenie previnení.

Tu sa oplatí zastaviť sa pri prosbách, ktoré predniesli mýtnik a farizej, lebo hovorí viac, ako sa zdá. Toto sa ale lepšie dozvieme, ak sa na ne pozrieme v originálnom gréckom jazyku, lebo evanjelista Lukáš tam skryl doslova perly.

Farizejova modlitba

Farizejova modlitba sa v slovenčine začína slovami: „Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: ‚Bože, ďakujem ti,...‘“ V gréčtine to je trochu iné a pritom až zarážajúce. Gréčtina má predložku „πρός“ (prós), ktorá v spojení s akuzatívom ukazuje nasmerovanie akcie, teda ekvivalent slovenského „k“. Napríklad: „πρός τόν Θεόν“ (prós tón Theón) - „k Bohu“. Presne toto spojenie by sme aj čakali u človeka, ktorý sa prišiel do chrámu modliť. No evanjelista Lukáš za predložkou „prós“ namiesto „tón Theón“ („k Bohu“) použil zvrtné zámeno prvej osoby v akuzative (ἐαυτὸν - eautón) - „k sebe samému“. Teda preklad by mohol lepšie zachytiť podstatu, keby znel: „Farizej stojac sa takto k sebe samému modlil: ‚Ó bože, ďakujem ti...‘“. Zrazu by to celé dostalo úplne iný význam. Pýcha. Jedným z jej znakov je, keď aj modlitbu požívame na to, aby sme lichotili a zapáčili sa samým sebe. To však nie je modlitba. Kocháme sa vo vlastných slovách, emóciách a časť tým znakom toho je aj používanie množstva slov. Aj farizej ich (v gréčtine) na rozdiel od mýtnika použil 29 (mýtnik len 6). Boha v takejto „modlitbe“ nepotrebujeme, veď my sami k sebe hovoríme a oslovujeme sa „ó, bože“.

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Manželstvo nie je o tom, kto vyhrá, ale o tom, aby vyhrala láska

V piatok 13. februára 2026 bola v rámci Národného týždňa manželstva svätá omša o 16:30 vo farskom kostole obetovaná za všetky manželstvá našej farnosti.

Manželov, ale aj ostatných zúčastnených privítal pán farár Jozef Repko. V homílii sa im prihovril pán diakon Bronislav Antoš, ktorý nadviazal na prečítané Božie slovo. V úryvku z Markovho evanjelia zaznel príbeh uzdravenia hluchonemého slovom „Effeta - otvor sa.“ „Ježišovo ‚Effeta‘ nie je len jednorazový zázrak z minulosti. Je to slovo, ktoré sa má stať štýlom nášho života,“ povzbudil prítomných pán diakon. „Effeta“ môže zaznieť našim ušiam, aby sme dokázali počúvať, nášmu jazyku, aby sme slovami dokázali budovať a nie zraňovať a našim srdciam, aby sme robili konkrétne kroky k zmiereniu.

Diakon sa osobitne prihovril aj tým, ktorí nežijú v manželstve - mladým, slobodným, vdovám a vdovcom či zasväteným osobám: „Niektorí z nás dnes neobnovia manželské sľuby, ale môžeme si obnoviť niečo iné: dôveru v Boha, schopnosť byť poslom zmiernenia či byť oporou druhým.“

Po príhovore nasledovalo obnovenie manželských sľubov prítomných párov. Počas svätého prijímania zaznelo niekoľko piesní, ktoré sa zvyknú hrať počas sobášnych obradov. Po svätej omši pán farár pozval manželov na agapé do farského pastoračného centra, kde pri čaji a pohostení mohli stráviť spoločný čas a povzbudiť sa navzájom.

Text: Mária Kvetová

Foto: Mária Melicherčíková

Nech som ten/tá, čo t'a nesie k Bohu

V rámci Národného týždňa manželstva sa 13. februára 2026 aj v piaristickom kostole slávila svätá omša za účasti mnohých manželských párov. Bola výnimočná aj tým, že manželia si počas nej obnovili svoj manželský sľub.

Tohtoročnou témou Národného týždňa manželstva bola veta „TU a TERAZ“. Svätú omšu celebroidal piarista páter Peter Valachovič, SchP. Na úvod všetkých pozdravil a povedal, že vôbec nevádi, ak prišiel iba jeden z manželov. To, že sme tu prítomní, je pozvanie samého Boha, ktorý sa z nás nesmierne teší a pozýva nás k rozvíjaniu lásky. Boh nečaká na dokonalosť, stačí, aby sme mali otvorené srdce. Ježiš neuzdravuje dokonalých, ale tých, čo sa mu aspoň kúsok otvoria.

V čítaní Evanjelia podľa Marka zazneli slová „Effeta“ („Otvor sa.“) V homílii páter Peter prítomných manželov povzbudil,

aby sa otvorili jeden pre druhého. Slúžia na to dve brány. Brána uší a brána jazyka. Skrze vzájomnú modlitbu môžeme Bohu predniesť napríklad slová: „Pane otvor

mi uši, aby som sa stal začiatkom nového počúvania. Otvor mi jazyk, aby moje slová prinášali život, aby budovali lásku.” Takáto modlitba nie je slabosť, ale odvaha. Posmelil nás tiež k spoločnej modlitbe, ktorá nech je modlitbou požehnávaní: „Nech ťa Pán žehná a chráni. Nech som ten/tá, čo ťa nesie k Bohu.“

Po homílii si manželia obnovili manželské sľuby a počas piesne s textom z knihy Numeri (Nm 6, 24-26) sa navzájom požehnali: „Nech ťa žehná Pán a chráni. Jasnú tvár nech ti zjaví a je ti milostivý. Nech obráti svoju tvár k tebe, nech ti pokoj dá.“

Po skončení svätej omše nasledovalo agapé v priestoroch piaristickej školy. Pri vzájomnom zdieľaní sme si uvedomili, aká mocná je spoločná modlitba. V manželstve je veľmi dôležitá, pretože prináša pokoj do celej rodiny a pomáha rásť vo vzájomnej svätosti. Tiež sme si uvedomili to, že spoločne strávený čas je veľký a vzácny dar, o ktorý musíme častokrát zabojovať - slovom plným pozornosti a láskavosti, alebo tiež objatím či pohladením, ktoré nie sú slabosťou, ale rozhodnutím sa pre pokoru a úctu.

Text: Anna Gálová ml., foto: Jaroslav Mišík

Prijmite pozvanie na Extrémnu Krížovú Cestu

Extrémna Krížová Cesta (EKC) vznikla v roku 2009 v Poľsku. Autorom myšlienky je kňaz Jacek Wiosna Stryczek. Na Slovensku sa uskutočnila prvýkrát v roku 2018.

Trasa musí spĺňať potrebné štandardy - minimálne 30 km s prevýšením viac ako 500 m, alebo 40 km bez prevýšenia. Väčšinou vedie mimo osídleného územia, po lesných a polných cestách. Každá trasa EKC má svojho patróna, ktorému je zasvätená. Patrónom tej našej prievidskej je sv. Bernard z Aosty. EKC sa začína sv. omšou. Sú počas nej požehnané kríže, ktoré si pútnici vyrobili a poniesú ich počas cesty. Na trase je 14 zastavení. Účastník si pri nich prečíta jednotlivé rozjímajania preložené z poľštiny.

Prečo táto krížová cesta nesie prívlastok „extrémna“? Putujeme nocou (neistota) a väčšinu trasy kráčame lesom (strach). Na prelome marca - apríla býva ešte chladné počasie a v čase, keď by sme mali spať v posteli, absolvujeme cestu (únava). Možno nás začne tlačiť obuv alebo bolieť koleno či chrbát (nepohoda). Pri dĺžke trasy 30 - 40 km sa často stáva, že pociťujeme bolesť. A to všetko sú extrémny. Keď sa objavia, je ten správny čas na stretnutie s Bohom. „Skláňame“ hlavu a prosíme ho o pomoc.

Prijmite výzvu stať sa silnejším a lepším človekom. Posuňte svoje možnosti a zažite duchovnú premenu! Viac informácií nájdete na www.ekc.sk.

Extrémna Krížová Cesta
EDÍCIA - 2026
CESTA TÍCHA A MODLITBY
RÁDIO Mária SLOVENSKO
rádio Umien
LUX TELEVÍZIA

Prievidza

20. 3. 2026
Začiatok: Svätá omša o 18.00
 Farský kostol sv. Bartolomeja
Trasa sv. Bernarda z Aosty
32,8 km **983 m**
Prijmi výzvu na zmenu!
 Extrémna Krížová Cesta - Slovensko www.ekc.sk

Martin Liener a Tomáš Bielik, organizátori EKC

Novinky z piaristickej školy

A Slovo bolo u Boha

Z krajského kola súťaže „...a Slovo bolo u Boha“ sme si odniesli dve ocenenia: Gréta Zemančíková z prímý a Natália Osúchová z 8.A sa umiestnili vo svojich kategóriách na krásnom treťom mieste.

Čo robia francúzštinári, keď netrénujú výslovnosť? Pečú.

Študenti si vyskúšali, ako sa podľa originálneho receptu pripravuje a pečie la Galette des Rois - tradičný koláč z lístkového cesta a mandľovej plnky, ktorý Francúzi jedia na Troch kráľov. Kto si v koláči nájde malú postavičku, kraľuje celý rok. La Galette sa podarila, všetkým chutilo. Bon appétit et au revoir!

Majster Slovenska v športovej gymnastike

Filip Grešner, žiak 2. A triedy, sa stal majstrom Slovenska v športovej gymnastike vo svojej vekovej kategórii. Zo srdca blahoželáme a prajeme veľa ďalších športových úspechov!

Keď právo ožije: Kvarta sa vzdelávala s prokurátorom

Na hodine občianskej náuky sa kvarta ocitla priamo vo svete práva. Medzi študentov prišiel JUDr. Ing. Jozef Kováčik, prokurátor z Okresnej prokuratúry v Prievidzi, ktorý im priblížil, ako právo funguje v skutočnom živote - nie len v učebnici. Počas hodiny sa hovorilo o tom, kto je kto v našom právnom systéme - akú úlohu má prokurátor, čo rieši súd, kedy zasahuje polícia, ale aj kedy človek potrebuje advokáta, čo robí notár pri zmluvách či dedičských konaniach, ako fungujú exekúcie a aké sú ich dôsledky. Záujem medzi kvartánmi vyvolali témy právnej zodpovednosti mladistvých, rozdiel medzi priestupkom a trestným činom. Nechýbali konkrétne príklady z praxe ani zvedavé otázky zo strany študentov. Hodina

Úspešné účastníčky krajského kola súťaže „...a Slovo bolo u Boha“

La Galette des Rois - francúzsky koláč z lístkového cesta a mandľovej plnky

Máme majstra Slovenska v športovej gymnastike

prebehla v uvoľnenej a diskusnej atmosfére a ukázala, že právo nemusí znamenať len nudné paragrafy - práve naopak, dotýka sa každého z nás.

Telesná výchova v rytme tanca

Telesná výchova sa pre študentov kvinty a 1.G na čas zmenila na tanečný parket. Absolvovali kurz spoločenského tanca, ktorý je zároveň praktickou časťou vyučovania spoločenskej výchovy. Kurz viedol tanečný inštruktor Peter Tužinský. Študentov oboznámil so základmi štandardných tancov - waltz, viedenský valčík, tango a foxtrot. Nechýbali ani energické latinskoamerické tance - cha-cha, jive a salsa - či tradičný národný tanec polka. Kurz ponúkol viac než len tanečné kroky. Študenti si precvičili správne držanie tela, vnímanie rytmu, pohybovú koordináciu a spoluprácu v páre. Bol teda nielen fyzickou aktivitou, ale aj príjemným spštením vyučovania a vítanou zmenou školského tempa.

Lyžiarsky výcvik

Triedy I.G a I.F zavŕšili sériu troch lyžiarskych výcvikov našej školy. Zažili hmlu, sneh, dážď i slniečko. Niekoľkodňový pobyt im spríjemnili športové aktivity v telocvični, sledovanie olympijských hier, hranie kariet, svätá omša. Všetko prebehlo bez úrazov.

Februárová výzva

Mesiac február sa v škole niesol v duchu láskavosti. V jednotlivých triedach sa žiaci počas celého mesiaca zameriavali na dobré skutky, vzájomný rešpekt, pomoc a podporu. Aktivity boli súčasťou každodenného života tried a prispeli k posilneniu pozitívnych vzťahov medzi žiakmi. Dôraz sa kládol na budovanie bezpečného a podporného prostredia.

Pripravili: Elena Blašková a Simona Lomnická, foto: archív školy

Kvarta sa stretla s prokurátorom na hodine občianskej náuky

Kurz tanca počas telesnej výchovy

Posledný tohtoročný lyžiarsky výcvik

Vyhrnúť si rukávy do služby

Šerif so striebornou hviezdou na hrudi, na hlave klobúk ako z divokého západu, za opaskom kolt. A s ním prichádza zákon a poriadok... Nezvyčajné? Vôbec nie. Ak sa totiž pohybujete v saleziánskom prostredí, o podobné nečakané scény nie je núdza. Okrem toho, že sú zdrojom skvelých zážitkov, sú najmä aktívnou súčasťou prímestských či pobytových táborov a tematicky ladené napomáhajú formovaniu detí a mládeže. O tom, či aj na čelo saleziánov odteraz nastupuje šerif diktujúci poriadok, nám viac prezradí doterajší provinciálny vikár a od mája 2026 budúci predstavený bratov saleziánov, don Peter Jacko, SDB.

▪ **Pet'o, za svoj životný program si zvolil kňazstvo so špeciálnym prídavkom: salezián. S tým sa spája viacero zaujímavých výrazov, ako napr. vyhrnuté rukávy, oratko, stretká. A pred menom máš zvláštne tri písmená: don. Môžeš nám to priblížiť?**

Počas strednej školy v Košiciach som bližšie spoznal saleziánov v tamjšej komunite. Ich život, duchovnosť, štýl modlitby a práce, komunitný rozmer mi natolko zaimponovali, že som cítil volanie vstúpiť a žiť túto krásnu charizmu zameranú na mladého človeka. Práve so svetom mladých sa spájajú slová ako „stretko“ - skupinka rovesníkov so svojím vedúcim animátorom; alebo „oratko“ - miesto stretnutia mladých v saleziánskych domoch.

Po čase som sa stal saleziánom a ďalej som rozlišoval, či budem žiť ako zasvätený salezián brat - tzv. koadjutor, alebo salezián kňaz. Rozlišovanie u mňa bolo dlhšie. Napokon som sa stal saleziánom - kňazom. A odtiaľ tie tri písmenká pred menom. Oslovenie „don“ používali kňazi v Taliansku v časoch dona Bosca. Niečo podobné je u nás oslovenie „otče“.

▪ **Prezradím o tebe, že si rodiskom aj srdcom pravý východniar. Pochádzaš z mestečka Lipany pri Prešove, z hlboke veriacej rodiny so siedmimi súrodencami. Akým spôsobom ti rodinné zázemie pomohlo adaptovať sa na život vo viacčlennej komunite saleziánov? Zohralo to svoju úlohu?**

Som presvedčený, že rodinné zázemie mi veľmi pomohlo a aj ma formovalo. Jednak

to, že u nás bola taká normálna a praktická viera, ale aj to, že nás bolo viacero súrodencov. To bola úžasná vec. Stále sa u nás niečo dialo, bolo tam veľa humoru i skutočnej radosti. Naučil som sa takto žiť v neustálej interakcii s inými, prispôbovať sa spoločnému životu, ale aj plniť si povinnosti, lebo každý z nás sa podieľal na spoločnom rodinnom dobre.

▪ **Saleziánsky život t'a zavial na mnohé miesta. Už počas štúdií na Pápežskú saleziánsku univerzitu v Taliansku, do miest ako Nave alebo Turín, po vysviacke za kňaza si pôsobil napr. v Trnave-Kopánke alebo v Petržalke na Mamateyke. Tu si rozbehol aj tzv. streetworking. Na aký typ činnosti bol zameraný?**

Do našich stredísk prichádzajú mladí ľudia z rôznych sociálnych pomerov a často aj neveriaci. V Petržalke bola táto pestrosť pomerne veľká. V istej fáze sme si povedali, že nestačí mať len otvorený dom, aby tam mladí prichádzali, ale že je treba ísť aj von, do ulíc. Vytvorili sme z našich mladých skupinku, s ktorou sme chodievali

li zahrať sa s deťmi a mladými na mestské ihriská. Títo naši mladí boli kľúčoví, pretože boli bránou k rovesníkom na ulici. Po hodinke hry sme si povedali príbeh zo života, trochu sa porozprávali, povedali niečo o nás saleziánoch, prípadne keď bola vhodná situácia, tak sme sa aj krátko pomodlili. Postupne si na nás zvykli a viacerí začali chodiť aj k nám, do nášho petržalského strediska. Bola to v tom čase snaha vyjsť z našich štruktúr a stretnúť mladých ľudí tam, kde oni sami sú a žijú. Bolo to veľmi pekné.

▪ **Tvoja pastoračná prax je bohatá a rôznorodá aj v iných rozmeroch. Bol si predsedom mimovládnej organizácie SAVIO a delegátom pre misie. Hovoríme o krajinách ako Južný Sudán, Keňa, Sibir. Nezdá sa, že by si bol „kancelársky“ typ človeka. (Úsmev.) O aké projekty išlo?**

Asi šesť rokov som bol zodpovedný za slovenské saleziánske misie vo svete. Ide o Jakutsk (Sibir) a Azerbajdžan. V oboch krajinách máme saleziánov, no nie len zo Slovenska. Okrem toho sme v organizácii SAVIO mali rôzne projekty rozvojovej pomoci pre naše partnerské saleziánske organizácie. V Keni a Južnom Sudáne sme stavali školské dielne pre saleziánske diela, ktoré pracovali s deťmi z ulice. V Južnom Sudáne sme sa podieľali aj na stavbe zdravotníckych zariadení pre tamojších ľudí. Okrem toho sme rozvíjali saleziánske misijné dobrovoľníctvo, čo je zaujímavý projekt, ktorý stále beží. Je určený mladým dospelým, ktorí sú ochotní ísť pomáhať ako laickí dobrovoľníci. Po ročnej príprave sme viacerých mladých vyslali práve do Kene, Južného Sudánu, do Angoly, Mexika či do našich misií na Sibír alebo v Azerbajdžane.

▪ **Saleziáni ako jedni z prvých zareagovali, keď bola v počiatkoch konfliktu v susednej Ukrajine nevyhnutná potreba pomoci, a robili všetko pre to, aby sa pokúsili zmierniť dôsledky hrôz vojny. Za tento spoločenský a odvážny**

občiansky čin im bolo udelené aj krásne ocenenie - Biela vrana. Ty sám si bol koordinátorom presunu detí z detského domova na bezpečné miesto, usmerňoval si humanitárnu pomoc aj priamo na mieste. Nebál si sa?

Asi nebol moment, kedy by som sa cítil byť priamo v ohrození, a teda nepocíťoval som strach. Bolo náročné zorganizovať presun asi 50 detí zo saleziánskeho detského domova v L'vove na Slovensko. Podarilo sa to vďaka veľkému nasadeniu, ale aj pomoci mnohých štátnych inštitúcií. Po cca roku, keď už bolo jasnejšie, ako konflikt bude pokračovať, sa tí najmenší vrátili späť, lebo ukrajinské úrady si na tom dávali veľmi záležať, zrejme aj preto, že niektorí z nich mali na Ukrajine svojich rodičov, aj keď sa nevedeli o svoje deti riadne postarať. Starší pokračovali v štúdiu na slovenských stredných školách.

Boli sme aj medzi prvými, ktorí začali s posielaním humanitárnej pomoci na Ukrajinu - zdravotnícke pomôcky, trvalé potraviny, oblečenie a pod. V plnom nasadení sme boli do augusta 2022. V tom čase sa už rozbehli mnohé veľké a medzinárodné neziskové organizácie, a tak sme postupne projekt opustili a zapojili sme sa do integračných aktivít ukrajinských utečencov na Slovensku.

Myslím, že tu nezáleží, čo sme ako saleziáni urobili, ale v prvom rade ide o to, že keď je niekto v núdzi - a je jedno, či je veriaci alebo neveriaci, sused alebo niekto zďaleka - tak ja ako kresťan nemôžem zostať ľahostajný. Ved' si spomeňme na Samaritána zo Svätého písma.

▪ **V spolupráci s Gregoriánskou univerzitou v Ríme si absolvoval aj certifikované štúdium so zameraním na ochranu maloletých a zraniteľných, tzv. safeguarding. Si školiteľom v oblasti prevencie násillia na deťoch a učíš, ako deťom vytvárať bezpečné prostredie. Je v tejto oblasti služba kňaza, konkrétne saleziána, pridanou hodnotou? V čom vie ponúknuť iný pohľad?**

Táto téma je veľkou bolesťou Cirkvi a do-
týka sa aj nás na Slovensku. Sv. Ján Bosco
je tvorcom tzv. preventívneho výchov-
ného systému. Jeho podstatou je v práci
s deťmi a mládežou robiť všetko pre to,
aby sme predchádzali akémukoľvek zlu.
Nie cez hrozbu trestu, ale cez láskavú
prítomnosť medzi mladými ich vychová-
vame k životu v plnosti.

Predchádzať násiliu, a zvlášť sexuálnemu
násiliu na deťoch, je teda autentickým
vyjadrením preventívneho systému. Aj
preto som sa do tejto témy pustil, začal
ju študovať, vytvárať programy a po-
stupy, ktoré by viedli k bezpečnému pro-
strediu. Aby v našich strediskách alebo aj
kdekoľvek v Cirkvi deti cítili, že je to pre
ne bezpečné prostredie, ale aby ho tak
vnímali aj rodičia.

Vytvorili sme teda rôzne vzdelávacie
programy a tréningy, aby tí, ktorí priamo
pracujú s deťmi a mládežou, boli tvor-
cami a protagonistami bezpečného pros-
tredia, aby sme predchádzali akejkolvek
forme zneužívania.

▪ Keď si bol pred pár rokmi súčasťou
prezidentskej delegácie na audien-
cii u pápeža Františka, zaznelo z jeho
úst silné povzbudenie: „Saleziáni, po-
kračujte v tom, čo robíte.“ Cítil si aj
v mene saleziánov isté zadost'učinenie,
že pápež o vás vie? Zažalo to novú iskrú
nadšenia - vstať a zakaždým si vyhrnúť
rukávy do služby?

Pani prezidentka ma v tom čase pozvala
do svojej delegácie vďaka našej práci pre
ukrajinskú mládež, čo som si veľmi vážil.
Počas samotnej audiencie, keď nám Svä-
tý Otec odovzdával medailu k 10. výročiu
svojho pontifikátu, mi ešte raz podal ruku
a povedal mi práve tieto slová. Myslím si,
že bol veľmi dobre informovaný o našej
práci nielen s Ukrajincami, ale aj napr.
na Luníku IX. v Košiciach, kam predtým aj
sám zavítal. Cítil som v tej chvíli veľkú hr-
dosť, že som salezián, ale zároveň aj to,
že nám rozumie. Nie je jednoduché udržať
si iskrú nadšenia v našej službe, ale také-

to momenty ešte viac prehlbujú vnútorné
presvedčenie, že to všetko, pre čo žijeme
a čo robíme, má zmysel. Oplatí sa byť sale-
ziánom, lebo je to krásne povolanie.

▪ Doteraz si bol provinciálnym viká-
rom, od mája 2026 vystriedaš na po-
ste provinciála dona Petra Timka. Pôjde
o obdobie šiestich rokov. Čím bude toto
obdobie naplnené? Majú mať bratia
obavy, že z teba naozaj bude ten pomy-
selný šerif, strážca poriadku? (Úsmev.)
Ako ty sám vidíš svoju novú misiu?

Je potrebné oddeliť hranú postavu šerifa
pre deti (pred viac ako 20 rokmi) a reali-
tu služby provinciála. (Úsmev.) Tu zaiste
nejde o nejaký dozor. Služba bratom, sa-
leziánskej charizme a rodine je poslaním
provinciála. Počas šiestich rokov budem asi
intenzívnejšie prežívať to evanjeliové „iný
t'a opáše“, pretože tu nejde o moje plány,
ale skôr o otvorenosť srdca počúvať, kam si
nás Duch Svätý ako saleziánov na Slovensku
vedie. Toto počúvanie, odpoveď na vede-
nie Duchom, je asi mojím hlavným posla-
ním, a tam vnímam aj seba samého.

▪ Viacerých bratov z komunit, v ktorých
si pôsobil, som sa pýtala, ako hodnotia
výber a voľbu svojho budúceho provin-
ciála. Odpoveďou mi bolo: „Čo Pet'o
robí, je naplno, zodpovedne a všetko
dopadne dobre. Má slovo chlapa, kto-
ré platí, charakterizuje ho hĺbka a čin-
nosť.“ Krásne slová uznania, ktoré však
v sebe môžu skrývať aj tlak a množstvo
nevypovedaných očakávaní. Si na to pri-
pravený? Je práve tvoja netradičná zá-
ľuba, skialpinizmus, to, čím ventiluješ
a zároveň dopĺňaš vnútorné baterky?

Áno, sú tu výzvy, zrejme aj očakávania.
Chcel by som však odpovedať na Božie
očakávania viac ako na tie ľudské, lebo
on nezaťažuje bremenom, ktoré by som ne-
uniesol. Je to viac o ňom ako o mne. On
si ma sem pozval, on si ma pripravil, tak
verím, že on sa bude o mňa, o našu pro-
vinciu i saleziánsku charizmu oveľa viac
a lepšie starať ako ja sám. Vkladám to
všetko do jeho rúk. A šport ako je skialp

alebo trailový beh či bicykel sú záľubami, aj účinným prostriedkom, ako si oddýchnuť a načerpať síl.

▪ V jednom z rozhovorov do médií si sa vyjadril, že je potrebné postaviť sa pred pravdu, lebo pravda je niečo hlbšie ako zápalka v tme. Keď zasvieti, ide tma do úzadia a vo svetle všetko dostáva tvár. Čo v tomto kontexte pre teba znamená citát zo Svätého písma: „Vstaň, bude ti svietiť Kristus“?

Tieto slová z Listu Efezanom nám dávajú veľkú nádej. Môže ma postretnúť akýkoľvek problém alebo ťažkosť, môžem sa cítiť stratený, znechutený, bez nádeje,

možno v slepej uličke alebo v úplnej tme. Pán nám nedá nejaké svetlo, že „nech sa páči, rob toto a budeš vidieť“. Nie, on sám bude tým svetlom, on sám zoberie na seba túto službu ukazovať cestu, svietiť. On sám v prvej osobe. A to je super, to je tá skutočná nádej a nie len falošný životný optimizmus. Je to tá nádej, ktorá dá opäť nášmu životu zmysel, smer a obsah. Kristus je práve preto svetlo sveta... A aj toho môjho malého sveta.

Janka Lajčáková

Foto: Postoj/Juraj Brezání, SAVIO
a súkromný archív dona Petra Jacka

Don Peter Jacko, SDB, salezián, kňaz. Narodil sa 18. 11. 1977 v Prešove. Má 7 súrodencov a vyrastal v hlboko veriacej rodine. Po skončení základnej školy študoval na Gymnáziu sv. Tomáša Akvinského v Košiciach. Vojenskú civilnú službu absolvoval v saleziánskom stredisku v Košiciach a rozhodol sa vstúpiť do noviciátu v Poprade. Po zložení prvých rehoľných sľubov študoval filozofiu v talianskom Nave, nasledovala pedagogická prax opäť v Poprade a teologické štúdiá v Turíne. Po diakonskej vysviacke v roku 2005 sa vrátil na Slovensko a na kňazstvo sa pripravoval v diakonskej službe v komunite na Mamateyovej ul. v Bratislave. Kňazské svätenie prijal z rúk Mons. Bernarda Bobera 17. júna 2006 v Prešove. Primície slávil 18. júna 2006 v Lipanoch. Pôsobil v strediskách v Trnave-Kopánke, v Petržalke na Mamateyovej, bol predsedom mimovládnej organizácie SAVIO a delegátom pre saleziánske misie. Angažoval sa pri koordinovaní pomoci pre Ukrajinu. Jeho srdcovou záležitosťou je zameranie sa na ochranu maloletých a zraniteľných. Momentálne je provinciálnym vikárom saleziánov na Slovensku. Hlavný predstavený saleziánov don Fabio Attard ho vymenoval za nastávajúceho provinciála saleziánov na Slovensku. Do úradu nastúpi 25. mája a stane sa v poradí 10. provinciálom slovenskej provincie.

Zo sna vlažnosti do svetla Veľkej noci

Pôstne obdobie nie je len časom odriekania si sladkostí či televízie. Je to dynamická výzva k vnútornej revolúcii. Starobyľný hymnus zachovaný v Liste Efezanom nás pozýva k radikálnemu prebudeniu: „Prebud' sa, ty, čo spiš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus!“ Podme spoločne objaviť, ako toto volanie premeniť na osobnú cestu z tmy do svetla.

Keď svätý Pavol v Liste Efezanom (5, 14) cituje slová „Prebud' sa, ty, čo spiš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus!“, s najväčšou pravdepodobnosťou siahol po texte jedného z najstarších kresťanských hymnov. Tento spev sa ozýval v ranej Cirkvi pri krstných obradoch.

Pôst ako pokračovanie krstu

Pre vtedajších kresťanov nebol krst len formálnym obradom, ale skutočným „osvietením“. Biblická exegéza nám odhaľuje hlboký význam slova „vstaň“, ktoré zaznieva v jeho liste. V pôvodnom gréckom texte je použitý výraz *anasta*, ktorý je priamym odkazom na zmŕtvychvstanie (*anastasis*).

Písmo nás teda nepozýva len k tomu, aby sme si „sadli rovnejšie“ v kostolnej lavici. Tieto Pavlove slová sú doslova budíčkom pre duchovne mŕtvych. Hriech a duchovná apatia sú v Biblii prirovnávané k spánku alebo k smrti. Ak spíme, nevnímame realitu, žijeme v ilúziách a snoch. Pôst je časom, keď nám Cirkev silno trasie ramenom a hovorí: „Už dost bolo sna, realita Božej lásky je oveľa krajšia!“

Keď sa Kristus stáva slnkom

Prečo nám má svietiť práve Kristus? V biblickej symbolike je tma symbolom chaosu, neistoty a strachu. Svetlo je, naopak, symbolom poriadku, života a Božej prítomnosti. Keď prijmem výzvu vstať, Kristus na nás nezasvieti ako reflektor vyšetrovateľa, ktorý hľadá naše chyby, aby nás usvedčil. Jeho svetlo je ako rané slnko, ktoré prináša teplo a umožňuje nám vidieť veci také, aké sú. Teologicky vzaté, Kristus je *Sol Salutis* - Slnko spásy.

Pôstne obdobie je našou „duchovnou jarou“ (slovo *Lent* v angličtine pochádza zo starogermánskeho výrazu pre jar). Tak ako jarné slnko prebúdza v zemi život, ktorý sa zdal byť mŕtvym, Kristovo svetlo dopadajúce na naše vnútro prebúdza naše dary, talenty a schopnosť milovať. Bez neho sme len šedé siluety blúdiace v hmle vlastného ega.

Kde sme zaspali?

V duchovnej praxi sa často stretávame s fenoménom „dobrych kresťanov“, ktorí však duchovne spia. Je to stav, keď im viera už neprináša radosť, modlitba je len mechanickým odriekaním a nedeľná omša zvykom. Toto je tá nebezpečná tma, o ktorej hovorí apoštol Pavol. Je to tma vlažnosti.

Pôst nás pozýva k úprimnej analýze: Kde som zaspal? Zaspal som vo vzťahu k manželovi či manželke až tak, že už nás doma vládne len ticho alebo televízor? Zaspal som na vnímavosť voči chudobným a trpiacim v mojom okolí? Zaspal som v starostlivosti o svoju dušu, ktorú sýtim len správami zo sociálnych sietí, ale nie Božím slovom?

Vstať znamená urobiť vedomé rozhodnutie. Znamená to odhodit' perinu pohodlia a postaviť sa pred Božiu tvár v pravde.

Vziať späť svoju dôstojnosť

Keď človek vstane, mení sa jeho perspektíva. Vidí ďalej. Dýcha hlbšie. Nie je to agresívne gesto, je to návrat k normálu. „Vstaň“ môže znamenať:

- prestať sa neustále podceňovať,
- prestať si opakovať staré zlyhania ako definíciu seba,

- prestať sa skrývať za cynizmus,
- prestať hovoriť „to nemá zmysel“ skôr, než to skúsiš.

Vstať neznamenať stať sa bezchybným. Znamená prestať sa identifikovať so svojou slabosťou. Znamená povedať si: Moja únava nie je moja identita. Moja minulosť nie je moja identita. To je veľmi praktický krok. Zmena postoja voči sebe je často prvým krokom k zmene života.

Konkrétna akcia

Aby nezostalo len pri pekných slovách, toto pôstne volanie si vyžaduje konkrétnu akciu. Tu sú tri piliere, ktoré nám pomôžu vstať:

1. Sviatosť zmierenia ako vzkriesenie: Mnohí vnímame spoveď ako súd. Skúsme ju tento Pôst vnímať ako okamih, keď nás Kristus chytá za ruku (podobne ako Jairovu dcéru, porov. Lk 8, 40-56) a hovorí: „Hovorím ti, vstaň!“ Dobrá spoveď je otvorením okeníc na tmavej izbe našej duše.

2. Pôst od hluku: Kristovo svetlo je jemné. Aby sme ho uvideli, potrebujeme stíšiť vonkajší hluk. Skúsme sa tento rok neposťiť len od mäsa, ale od zbytočných informácií, komentárov a neustáleho „scrollovania“. V tichu sa rodí vnímavosť na svetlo.

3. Almužna ako odlesk svetla: Ak na nás svieti Kristus, zákonite musíme toto svetlo odrážať ďalej. Konkrétny skutok lásky k niekomu, kto je „v tme“ (v smútku, v chorobe, v núdzi), je najlepším dôkazom toho, že sme sa skutočne prebudili.

Smerom k jasnej Veľkej noci

Nezabúdajme, že cieľom celého nášho pôstneho snaženia nie je pôst samotný, ale Veľká noc. Tá noc, v ktorej zaznie víťazné: „Svetlo Kristovo!“ Ak teraz prijmemé výzvu vstať, naša Veľká noc nebude len ďalším sviatkom v kalendári s obloženými misami. Bude to osobný zážitok slobody.

„Vstaň, bude ti svietiť Kristus!“ To nie je hrozba, ale najkrajšie zaslúbenie. Boh nás nechce vidieť utrápených v prachu našich zlyhaní. Chce nás vidieť vzpriamených, kráčajúcich v svetle, s tvárou rozžiarenou nádejou.

Tento Pôst je šancou nechať za sebou všetko staré, tmavé a mŕtve. Nebojme sa otvoriť oči. Ráno spásy je už blízko.

Text: Bronislav Antoň, diakon

Foto: Mária Melicherčíková

Eucharistická modlitba - anamnéza a obeta

Po slovách ustanovenia nasleduje zvláštna veta: „Preto, Otče, keď slávime pamiatku...“ Tu vstupujeme do toho, čo teológia nazýva *anamnéza*.

Nie je to obyčajná spomienka, nostalgické „pamätáme si“. V biblickom zmysle pamiatka znamená sprítomnenie. To, čo Boh urobil, sa stáva účinným dnes. Keď Izrael slávil Paschu, nehovoril: „Naši otcovia boli vyslobodení,“ ale „Boh nás vyviedol z Egypta.“ Čas sa v liturgii zvláštne ohýba. Minulosť nie je preč - v Bohu je stále živá.

Sprítomnená obeta

Keď teda Cirkev hovorí „Slávime pamiatku smrti a zmŕtvychvstania tvojho Syna“, nehrá divadlo. Nestojí pri hrobe minulosti. Stojí pod krížom a pri prázdnom hrobe zároveň.

Kristova obeta nie je zopakovaná - to by bolo teologicky nesprávne. Je sprítomnená. Jeden a ten istý Kristus, ktorý sa obetoval raz navždy, je tu medzi nami sviatostným spôsobom.

A tu prichádza ďalší rozmer: obetujeme. Kňaz hovorí: „Prinášame ti, Bože, chlieb života a kalich spásy.“ Nie je to už obyčajný chlieb a víno. Je to Kristus sám. Cirkev teda neobetuje niečo „svoje“, ale prijíma Kristovu obetu a vkladá ju do Otcových rúk. Je to ako keď dieťa dostane dar od otca a s úsmevom mu ho podá späť. Všetko pochádza od Boha - a predsa nás Boh pozýva, aby sme sa do daru zapojili.

Výmena darov

Tu sa to však nekončí. Do tejto obety sa máme vložiť aj my. Eucharistická modlit-

ba nie je predstavenie, ktoré sledujeme. Je to duchovná operácia, do ktorej sme vtiahnutí. Na oltári je Kristus - ale s ním tam má byť aj náš život: radosť, únava, zápasy, konkrétni ľudia, ktorých nosíme v srdci.

Svätý Augustín povedal, že Cirkev sa učí obetovať samu seba v tom, čo obetuje. Silná myšlienka... Neobetujeme len Krista; v Kristovi sa učíme darovať seba.

Eucharistická modlitba tak odhaľuje zvláštnu logiku Boha: Boh sa daruje človeku a potom pozýva človeka, aby sa daroval Bohu. Nie z povinnosti, ale z lásky. A práve v tejto výmene darov sa rodí premena sveta. Lebo svet sa nemení najprv zvonka, ale z oltára - z miesta, kde sa láska stáva konkrétnou.

Text: Oto Dokoupil, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

Tip pána kaplána:

Počas Eucharistickej modlitby si v tichu vyber jeden konkrétny úmysel - človeka, situáciu, radosť či starosť - a vedomo ho „polož na oltár“. Keď kňaz prináša chlieb a víno, pridaj k nim aj kúsok svojho života. Vtedy sa svätá omša stane aj tvojou osobnou obetou.

Ako žiť ďalej po misiách?

Časť 3

Každodenná realita je späť. Ranné vstávanie, práca, povinnosti, starostlivosť o blízkyh. Sem-tam drobná služba vo farnosti... Všetchnosť je tu! Najskôr ma myšlienka na ňu trochu vydesila. A predsa je darom. „Poďakuj sa za ňu,“ našepkáva rozum. Cez zuby zamrmlam: „Ďakujem... Vitaj, každodennosť.“

Uvedomujem si, že bez všetkých dní by sme nevedeli odlíšiť výnimočné. Misie výnimočnými boli. Nielen pre tie „viditeľné“ akcie, aktivity a prítomnosť misionárov naraz v troch kostoloch, koncerty, chvály, modlitby, divadelné scény, návštevy škôl a podobne. Ale ešte viac pre to „neviditeľné“.

Iskra zo stretnutia

Čo vzácné neviditeľné v Prievidzi po misiách zostalo? Milosť. Tempo a bohatý program, ako to bolo počas misií, nemožno vo farnosti žiť s rovnakou intenzitou počas celého roka. Ale je možné udržiavať plamienok a iskru zo stretnutia s Kristom. Všimla som si u známych okolo seba, že sa niečo v ich životoch zmenilo. Nenápadne. Ticho. A to, čo sa zmenilo v ich vnútri, má tendenciu predierať sa na povrch. Ísť von. Zväčšila sa túžba ohlasovať. Odovzdávať iskru stretnutia s Kristom ďalej. Ale aj chrániť si plamienok živej viery, nezostať sám, žiť život v spoločenstve veriacich.

Dôverovať v neviditeľné

Musím priznať, že sa necítim byť po misiách iná. A asi ani moji najbližší nepotvrdia, že chodím od misií so svätožiarou nad hlavou. V ťažkých chvíľach, v ktorých sa niekedy nechám premôcť a strácam nádej - na stotiny sekúnd a niekedy na hodiny a dni - mi pomáhajú spomienky a slová z výnimočného týždňa.

„Hriech znamená v gréčtine minúť cieľ.“ „Aj keby nebolo navonok nič vidieť, misie svoje ovocie prinesú, zostáva milosť.“ Viera znamená dôverovať v neviditeľné. Po misiách žijem každodennosť. Pripomínam si dobré rady a silné momenty počas sv. omší a adorácií. A vždy, keď si na mňa chce sadnúť nechut', smútok, beznádej, zastavím sa a rozlišujem. Vyhľadávam prítomnosť tých, ktorí si strážia plameň. Spoločenstvo. To mi pomáha vyjsť zo seba znova a znova.

Prosím Ježiša, aby žiaril cezo mňa, cez nás. Pretože aj po misiách je v Prievidzi stále mnoho ľudí, ktorí o ňom a jeho osobnej láske ešte nepočuli.

Katarína

Pomoc našej charite

Ďakujeme všetkým dobrovoľníkom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhajú v našej farnosti či v Charite - Dom sv. Vincenta. Krátke video o činnosti dobrovoľníkov i zamestnancov si môžete pozrieť po zosnímaní QR kódu.

...tri otázky pre Zuzanu Morávkovú, pracovníčku Poradne komplexnej pomoci

Zuzana Morávková po skončení školy pracovala 15 rokov na Mestskej polícii Prievidza, následne na pozícii pracovníka prvého kontaktu Bezplatnej dlhovej poradne a Poradne komplexnej pomoci v Partizánskom. Od júla 2025 ako koordinátor Poradne komplexnej pomoci (PKP) v Prievidzi zodpovedá za siet'ovanie a budovanie partnerstiev a organizáciu preventívnych a osvetových aktivít.

1

Čo je Poradňa komplexnej pomoci?

Poradňa komplexnej pomoci (PKP) je poradenské miesto zriadené *Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny* v rámci národného projektu *Sieť odborného poradenstva* s cieľom poskytnúť bezplatné odborné poradenstvo v ekonomickej, právnej, sociálnej a psychologickej oblasti.

PKP vznikli spojením bývalých bezplatných dlhových poradní a rodinných poradní. Vykonávajú odborné činnosti v rámci prevencie, intervencie a poskytovania poradenstva zameraného na predchádzanie vzniku krízových situácií, zamedzenie prehlbovaniu, opakovaniu alebo nárastu už existujúcej sociálnej patológie.

V každej zo 46 poradní spolupracuje tím poradcov (právnik, ekonóm, psychológ, sociálny pracovník, terénny konzultant a koordinátor), aby klientovi poskytl komplexný pohľad na jeho problém.

2

Kto sa môže obrátiť na Poradňu komplexnej pomoci?

PKP majú nízkoprahový charakter, sú dostupné pre každého, kto sa cíti nekomfortne v dôsledku nejakého problému. Klientovi je ponúknutá kvalifikovaná odborná pomoc, orientácia v jeho aktuálnej situácii a návrh spolupráce pri jej riešení.

Služby sú určené pre dospelé osoby, jednotlivcov, páry aj celé rodiny, ktoré sa ocitli v zložitej osobnej, sociálnej alebo finančnej situácii. Cieľom nie je riešiť problémy za klienta, ale posilniť jeho kapacity, aby ich dokázal zvládnuť a predchádzať ďalším.

3

Kde v Prievidzi nájdú naši čitatelia Poradňu komplexnej pomoci? Treba sa tam objednať vopred?

Sídlo poradne je na ulici Košovská cesta 1 - biela budova nad zastávkou MHD Prievidza, Okresný súd, schody vpravo od lekárne Dr. Max. Klienti sú objednávaní ku konkrétnym poradcom podľa druhu požadovaného poradenstva, a to osobne v sídle poradne, telefonicky na čísle prvého kontaktu 0918 653 999 alebo mailom cez pkp.pd@upsvr.gov.sk.

Otváracia doba poradne je dopoludnia od 8:00 hod. do 12:00 hod. a popoludní od 13:00 hod. do 15:00 hod. v pondelok a utorok, v stredu do 17:00 hod. a vo štvrtok do 14:00 hod.

Text: Alojz Vlčko, foto: Jana Wurstová - My noviny

Čo alebo kto je твоjím svetlom v živote?

- **Monika (51 rokov):** „Mojím svetlom v živote sú jednoznačne moje dve deti. Hoci som ich mala vo vyššom veku, ďakujem Pánu Bohu, že mi ich doprial. Ako matka sa snažím časovo prispôbiť mojim deťom a získavať priestor na spoločne strávený čas a komunikáciu. Práve deti mi dávajú silu a motiváciu nemať obavy zmeniť adresu či zamestnanie, len aby sme mohli byť spolu čo najviac. Materiálne veci či prácu môžem kedykoľvek zmeniť, ale ten láskyplný a krásny čas výchovy sa nikdy viac nezopakuje.“
- **Katka (57 rokov):** „Mojím svetlom je Božie slovo.“
- **Radka (28 rokov):** „Svetlom v živote je moja rodina a čas strávený spolu. To mi dobíja baterky.“
- **Janko (32 rokov):** „Je to môj psík - borderská kólia. Jeho radosť a oddanosť rozžiari aj môj najtmavší deň.“
- **Mária (59 rokov):** „Dobrý Boh Otec, Boh Syn a Duch Svätý. A ľudia, ktorí sa snažia počúvať a nasledovať Boha tam, kde žijú.“
- **Irenka (73 rokov):** „Určite Boh, ktorý sa ma dotkol, keď mi bolo najhoršie. Osvetlil mi mnohé veci, o ktorých som nič nevedela.“
- **Anka (65 rokov):** „Na jednej strane je to moja rodina, hlavne manžel, deti, vnúčatá. Ďalšia vec je modlitba, predovšetkým svätá omša a spoločenstvo veriacich. U mňa sú to dve koľaje, ktoré idú vedľa seba, vôbec si neprekážajú a vzájomne sa dopĺňajú.“
- **Ivetka (59 rokov):** „Pre mňa ako kresťanku je absolútnym svetlom Ježiš Kristus. Vnímam ho ako Svetlo sveta, ktoré prináša nádej, pravdu a spásu. Jeho svetlo prekonáva temnotu hriechu a vedie človeka z tmy do plnosti života. On je mojím zdrojom sily a navigáciou v živote.“
- **sr. Jana (63 rokov):** „Boh. On mi dáva svetlo vždy, keď ho úprimne poprosím. A v tom svetle vnímam jeho lásku. Fascinuje ma veta: ‚V tvojom svetle uvidíme svetlo.‘ Svetlo je život, láska, a ja ho vidím. Boh je svetlo a niet v ňom nijakej tmy.“
- **Zdenka (62 rokov):** „Napadol mi hneď Pán Ježiš. Zároveň mi to však pripadá byť veľmi všedná odpoveď. Áno, bez Ježiša by bola v mojom živote tma, ale každý deň prežívam rôzne životné situácie, keď zistím, že mám aj iné svetlá. Možno nie sú také jasné ako Pán Ježiš, ale zrazu zistím, že môžem kráčať aj s týmito svetlami, lebo si uvedomím, že bez týchto svetiel neviem žiť. Sú to moji rodičia, manžel, deti, kňaz, biskup, priatelia... Svetlom pre mňa je každý, komu sa môžem zveriť, poprosiť ho o pomoc, za kým môžem kedykoľvek ísť, komu môžem kedykoľvek zavolať.“
- **Antónia (67 rokov):** „Mojím svetlom sú moji blízki, priatelia. A jednoznačne Ježiš Kristus. Moja mamka mi ako dieťaťu vravievala: ‚Aj keď ti bude v živote najhoršie, Pán Ježiš ťa nikdy neopustí.‘ Spomínam si na príbeh človeka kráčajúceho po púšti. Ako kráčal, zanechával za sebou stopy v piesku. Boli tam jeho stopy i stopy Pána Ježiša. Keď mu bolo v púšti najťažšie, zrazu si všimol iba svoje stopy v piesku. Tak nariekal: ‚Pane, keď mi je najhoršie, ty ma opustiš?‘ A zrazu počul hlas: ‚Vždy som s tebou, ale keď ti je najhoršie, beriem si ťa do náručia.‘“

Pripravila: Anna Gálová ml.

Židovský besamim v zbierkach Hornonitrianskeho múzea

Obyvatelia židovského pôvodu žili na hornej Nitre oddávna, pričom ich výraznejší prílív je zaznamenaný v 18. storočí. Z Prievidze boli až do polovice 19. storočia vykázaní, no už dlhší čas prebývali vo všetkých väčších obciach regiónu.

Pôsobili najmä ako remeselníci, neskôr obchodníci. Postupne sa stále viac zapájali do verejného života, no hlavne prispeli k rozvoju priemyslu i k nárastu vzdelanosti. Zakrátko sa z okrajových štvrtí presídlili do mestských centier.

Spôsob života

Vlastnú synagógu i školu mali Židia v Novákoch, v Prievidzi, v Nemeckom (Nitrianskom) Pravne, v Zemianskych Kostolčanoch, v Oslanoch, v Diviackej Novej Vsi a synagógu aj v Nitrianskom Rudne. Vo väčšine týchto stredísk boli zriadené taktiež ich cintoríny.

Slušná miera vzdelanosti a ekonomické myslenie priviedlo túto komunitu k dostatočnému materiálnemu zabezpečeniu. To v dobách zvýšeného nedostatku, najmä v povojnových obdobiach, neraz viedlo k drancovaniu židovských majetkov. Ináč to nebolo ani na hornej Nitre, hlavne na konci prvej svetovej vojny.

Druhá svetová vojna

Židovské spoločenstvo najhoršie zasiahla druhá svetová vojna. V rokoch 1942 - 1944 fungovali na Slovensku pracovné koncentračné tábory, z toho jeden v Novákoch, odkiaľ odchádzali transporty do vyhladzovacích táborov.

Obyvatelia koncentračného tábora v Novákoch tu vykonávali remeslá a dorábali si potraviny. O deti sa starali v detských jasliach, opatrovniach a učili sa v obecnej škole. V každom z troch obytných objektov mali ošetrovňu a jednu nemocnicu, kde okrem ošetrovateliek praxovali štyria lekári a zubný technik. Mali aj plaváreň.

Vojnou a následným vystaňovalctvom zostala židovská komunita na hornej Nitre výrazne zredukovaná.

Besamim v zbierkach

Vyššia životná úroveň židovskej komunity sa odrazila aj v zachovaných judaikách, realizovaných prevažne z drahších materiálov v kvalitnom spracovaní. Jeden zo zástupcov sakrálnych judaík besamim / בֶּסָמִיִם, nádoba na korenie v tvare filigránsky zdobenej lokomotívy, patrí k esteticky najpôsobivejším predmetom v zbierkach Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi. (Až do konca marca je prístupný verejnosti na výstave *Židovský kódex*.)

Besamim z múzea pravdepodobne vychádza z prác Emanuela Eislera (1838 - 1914), strieborníka a zlatníka z Boskovic, značených E. E., ktorý sa remeslu vyučil u Josefa Ruhmanna v rodnom meste. Emanuel Eisler žil od roku 1863 vo Viedni, kde mal v roku 1875 vlastnú dielňu a mohol ovplyvniť realizácie vidieckych autorov. Do Eislerovej produkcie prináleží tiež besamim v podobe lokomotívy, len s ináč modelovaným filigránom a dokonalejšie vypracovanými detailmi.

Besamim z muzeálnych zbierok nie je signovaný, no v Prievidzi v prvej polovici 19. storočia pôsobilo niekoľko majstrov s vlastnými značkami. Z nich je známe len meno Františka Paulatha, ktorý na svoje výrobky razil viacero puncov. Zatiaľ čo v roku 1850 používal znak Prievidze, predtým, medzi rokmi 1828 - 1830, bola súčasťou jeho majstrovskej značky šesťramenná hviezda, čo vyvoláva hypotézu, či tento striebrotec nemohol byť realizátorom skúmaného židovského predmetu sakrálneho charakteru.

Nádoba na korenie

Hebrejsky pojem besamim znamená korenie, no v prenesenom význame sa vzťahuje aj na špeciálnu nádobu, ku ktorej

voňavému obsahu sa privoniavalo počas obradu havdala, ukončujúceho Sabat alebo iný náboženský sviatok.

Symbolicky sa prenáša sladkosť sviatočnej arómy do nového týždňa vdýchnutím príjemnej vône z umelecky zdobenej nádoby, ktorú si účastníci rituálu postupne podávajú. Klinčeky, škorica či levanduľa sa šíria z koreninových veží alebo schránok tvaru kvetov, rýb i od konca 19. storočia nastupujúcich dopravných prostriedkov ako lokomotív, lietadiel... Okrem požehnania nad vonným korením (*bore minej besamim*) je súčasťou ceremonie havdaly prednesenie veršov z posvätných spisov Tanachu, *bore peri ha-gafen*, teda požehnanie nad preplneným pohárom vína kiduš (posvätenie) aj nad svetlom sviečky spletenej zo šiestich knôtov (*bore me orej ha-eš*), predstavujúcej šesť pracovných dní, zapálením ktorej sa ukončuje zákaz zakladať oheň počas sabatu. Spojenie väčšiny zmyslov: víno - chuť, sviečka - zrak, korenie - vôňa a prednes - sluch, umocňuje zážitok obradu.

Havdala v hebrejčine znamená odlíšenie, oddelenie a predstavuje odčlenenie svätého a svetského, svetla a tmy, zdôrazňuje rozdiel medzi svätým a občajným, ale aj medzi Židmi a ostatnými národmi. Je prosbou o spásu a úspech, o preklopenie neistoty, obáv či výziev a želaním hojnosti, radosti a príjemných pocitov do začiatku nového týždňa. Krásna myšlienka, ktorej naplnenie prajeme aj všetkým čitateľom, a tiež návštevníkom Hornonitrianskeho múzea.

Jaroslava Kupčoková

Synagóga v Nitrianskom Rudne, postavená v druhej polovici 19. storočia, zbúraná v roku 1975. Zdroj: Hornonitrianske múzeum v Prievidzi.

Židovská obradná „korenička“ *besamim*. Zdroj: Hornonitrianske múzeum v Prievidzi.

Zdroje:

JELÍNEK, Ješajahu, Andrej, GUBIČ, Otto a KLIŽAN Erik. *Jedno storočie v Prievidzi (Dejiny Židovstva na hornej Nitre)*, 2011

Archívny fond Štátneho archívu v Trenčíne, pracovisko Archív Bojnice
Zbierkový fond Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi

Chrámy vo Vysokých Tatrách

Tentokrát sa v našej rubrike *Z cestovného zápisníka* zatúlame do našich veľhôr - Vysokých Tatier - a navštívime tatranské kostoly. Farnosť Vysoké Tatry bola založená v roku 1943 vtedajším otcom biskupom Mons. Jánom Vojtaššákom. Zahŕňa oblasť na úpätí Tatier od Tatranskej kotliny po Podbanské a na jej území stojí päť katolíckych kostolov.

Starý Smokovec

Asi najznámejším tatranským chrámom je neogotický Kostol Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Starom Smokovci. Bol postavený v roku 1888 v tzv. alpskom štýle, teda základná konštrukcia je drevená a steny sú murované.

Vzhľadom na tatranské poveternostné podmienky kostol potrebuje pomerne časté opravy a rekonštrukcie. Reštaurovaný bol v roku 1995 pri príležitosti návštevy pápeža Jána Pavla II. v Tatrách. Momentálne opäť prebieha rekonštrukcia niektorých častí chrámu.

Na vonkajšej stene sa nachádza pamätná tabuľa pripomínajúca spomínanú návštevu Jána Pavla II. V blízkosti kostola je umiestnený tzv. altánok sv. Jána Pavla II. Je to jednoduchý drevený altánok, pô-

vodne postavený na brehu Velického plesa, kde si pápež odpočinul pri návšteve Sliezskeho domu. Neskôr bol presunutý do Starého Smokovca.

Na lúke pri kostole je novovybudovaná Ružencová záhrada, ktorá bola požehnaná otcom biskupom Františkom Trstenským v lete 2025. Tvorí ju päť stanovišť, na ktorých sú vyobrazené jednotlivé zastavenia sv. ruženca. V blízkosti kostola sa nachádza aj maličká neorománska kaplnka zasvätená Panne Márii Lurdskej.

Nový Smokovec

Najnovším a najväčším tatranským chrámom je farský Kostol sv. Petra a Pavla v Novom Smokovci. Bol posvätený v roku 2002 J. Em. kardinálom Tomkom. Dominuje mu mozaika Krista - Vládcu vesmíru,

Kostol Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Starom Smokovci (vľavo) a farský Kostol sv. Petra a Pavla v Novom Smokovci (vpravo)

ale aj ďalšie zaujímavé mozaiky, napr. sv. Bernarda, patróna horolezcov, ktorý je vyobrazený aj s bernardínskym psom. V tomto kostole sú sväté omše denne. V bezprostrednom susedstve chrámu stojí evanjelický kostol.

Štrbské Pleso

Oveľa menší je Kostol povýšenia Svätého kríža na Štrbskom Plese. Bol vybudovaný v 30. rokoch minulého storočia a neskôr bol podstatne prestavaný v modernistickom štýle. Zaujímavosťou je, že tento chrám nemá oltárny obraz, ale celá stena svätyne je presklená a „oltárnym obrazom“ je teda tatranská príroda. Je krásne uvedomiť si, že pri svätej omši či adorácii je prítomné celé stvorenstvo.

Ostatné kostoly a kaplnky

Vo Vysokých Tatrách sa nachádza ešte drevený Kostol Najsvätejšieho Spasiteľa v Dolnom Smokovci a Kostol Nanebovzatia Panny Márie v Tatranskej Lomnici. Zaujímavý príbeh má Kaplnka Sedembolestnej Panny Márie v Tatranskej Polianke, ktorá bola zriadená v budove starej pošty.

V Národnom ústave tuberkulózy, pľúcnych chorôb a hrudníkovej chirurgie vo Vyšných Hágoch sa nachádza nemocničná kaplnka zasvätená sv. Terézii z Lisieux. Jej dôležitosť sa ukázala obzvlášť v období pandémie covidu-19, keď sa v tejto špecializovanej nemocnici liečili najťažší pacienti z veľkej časti Slovenska.

Pastorácia a duchovný život v tatranskej oblasti je špecifický. Na bohoslužbách často prevažujú turisti, rekreanti či pacienti tatranských kúpeľov.

Počas letnej sezóny bývajú v Tatrách aj sväté omše v prírode - napr. pri Zamkovského chate, chate pri Zelenom plese, Téryho chate či Sliezskom dome.

Je dôležité nezabudnúť počas dovolenky, výletu či kongresu na svojho Pána. Práve vo Vysokých Tatrách - v chráme, ktorý on sám stvoril - je nám akosi bližšie, a v kráse hôr môžeme vidieť odlesk jeho lásky a dobroty voči ľuďom.

Text a foto: Mária Kvetová

Kostol povýšenia Svätého kríža na Štrbskom Plese nemá oltárny obraz, ale celá stena svätyne je presklená a „oltárnym obrazom“ je tatranská príroda

Muž viery

Žiť ako svätý Jozef

1

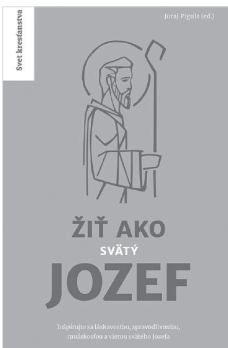
Do rúk sa mi dostala knižka s názvom *Žiť ako svätý Jozef* predstavujúca život sv. Jozefa v rôznych pohľadoch na jeho osobu. Tvorí ju deväť charakteristík tohto muža od rôznych autorov. Preto by som vám ich postupne rád predstavil.

Začal by som práve v mesiaci marec, keď slávime sviatok sv. Jozefa. Marec je tiež úzko spätý s dôležitou udalosťou v Jozefovom živote, keď sa jeho snúbenica Mária odhodlala povedať Bohu svoje fiat.

Pochybnosti a viera spravodlivého

Keď sa Jozef pripravuje na manželstvo s Pannou Máriou, zároveň vstupuje do boja viery. Nemá pochybnosti o Máriinej úprimnosti, či sa v nej skutočne stalo niečo Božie. Táto pochybnosť by bola azda príliš jednoduchá. Jeho boj je iný.

Jozef sa musí vyrovnat' s tým, že je zrazu súčasťou príbehu, ktorý nechcel, ktorý nehladal a ktorý neplánoval. Pripravoval sa na manželstvo s dievčaťom, ktoré miloval. Chcel si založiť rodinu s mnohými deťmi, podobnú ako všetky ostatné v Izraeli. Túžil žiť „normálny život“, no Boh mu ukazuje inú cestu. Zaiste úžasnú, určite privilegovanú, ale on si ju nevybral. Toto je skutočnosť boja svätého Jozefa. Toto je viera.

Skutočná viera

Viera je tichá sila, ktorá človeka sprevádza v rozhodujúcich chvíľach života. Neodhaľuje sa vždy v zázrakoch, skôr v každodennej vernosti malým povinnostiam. Učí nás trpezlivosti, keď nevidíme výsledky, a odvahe, keď stojíme pred neistotou.

Skutočná viera neruší pochybnosti, ale dáva im zmysel. Pomáha prijať vlastné hranice a zároveň

prekračovať strach. V nej človek objavuje, že nie je sám, že jeho kroky majú smer a aj ticho môže byť odpoveďou.

Preto je svätý Jozef obrazom človeka viery, ktorý sa naučil, že iba v Bohu je skutočne plnosť života. Poslušnosť Bohu otvorila Jozefa láske k druhým a láske k Bohu z celého srdca, z celej duše, z celej sily.

Svätý Jozef verí v Boží plán, ktorý pre neho pripravil. Veriť v Boha a dôverovať mu neznamená vidieť všetko jasne - ani podľa našich kritérií.

Z knihy Juraja Pigulu *Žiť ako svätý Jozef* spracoval Miroslav Turanský

Blahoželanie

Dňa 5. februára sa náš bývalý pán kaplán **Ján Jáger**, ktorý momentálne pôsobí vo farnosti Hontianske Trst'any, dožil 40 rokov.

Okrúhle 50. narodeniny oslávil 17. februára náš bývalý pán farár **Marek Sabol**, ktorý v súčasnosti spravuje farnosť Dudince.

Obom kňazom želáme do ďalších rokov veľa Božích milostí, pevné zdravie, hojnosť darov Ducha Svätého a radosť zo života!

Farníci z Prievidze

Jeff Wall: Living, Working, Surviving

Výstava fotografií, MAST Bologna (7. 11. 2025 - 8. 3. 2026)

V polovici februára mi bolo dané stráviť víkend v Bologni. Cieľom mojej návštevy nebola najstaršia univerzita ani uskutočnenie túžby ochutnať prapredka jednej slovenskej jedálenskej klasiky. Putoval som za obrazmi, konkrétne za fotografiami kanadského umelca Jeffa Walla, ktorý mal v miestnej industriálnej galérii svoju samostatnú výstavu.

Už niekoľko rokov som čakal na príležitosť vidieť jeho fotografie. Poznáam ich síce dobre, ale väčšinou len z internetu a kníh, čo v prípade tohto autora nepredstavuje plnohodnotné stretnutie s jeho dielami. Tie majú totiž monumentálne rozmery a často sú inštalované vo svetelných boxoch, takže v priestore doslova žiaria.

Neprekvapilo ma, že som z výstavy nebol sklamaný, ale nadšený. Vedel som, že Wall vidí presne a potvrdilo sa mi, že výber veľkých formátov v jeho prípade nie je samoučelný. Počas putovania výstavou som si zapisoval do telefónu krátke heslá a poznámky: *v tejto veľkosti sú ešte pokornejšie ako v knihe*. Kamarátovi, ktorý putoval so mnou, som povedal, že žáner týchto obrazov je *realistický romantizmus* (len neskôr som si uvedomil, že Wallov obľúbený spisovateľ je Stendhal). Z jeho pohľadu sa jedná skôr o *romantický nihilizmus*.

Dobré obrazy možno kontemplovat' veľ-

mi dlho a *nemožno ich vysvetliť nejakou emóciou, hoci často vyvolávajú konkrétne emócie, nie je to všetko. Práve o všetkom, alebo o jednom, sú tieto obrazy.*

Nie sú ostentatívne, ale čakajú dôstojne. Pred jedným som potlačil nutkanie prežehnať sa.

Pri obrovskej čiernobielej zväčšenine s názvom Cold storage (chladiarenský sklad) sa mi pripomenuli slová sv. Jána z Kríža: „Pamätaj, že aj ten najjemnejší kvet veľmi rýchlo vädne a stráca svoju vôňu. Nechci teda kráčať cestou duchovných útech, lebo nebudeš stály. Namiesto toho si vyber silného ducha, odpútaného od všetkého, a nájdeš sladkosť a pokoj v hojnosti: chutné a trvalé ovocie sa zbiera v studenej a suchej zemi.“

Evidentne ho priťahujú *neviditeľné scény*: upratovačka zatvárajúca dvere pri chystanej hotelovej izby, dobrovoľník sám umývajúcí podlahu v akomsi sociálnom zariadení, žena natáhajúca si šaty na šaty v kabínke luxusného butiky.

Už to do Bologne nestihnete? Nevadí, tak si kúpte knihu *Pochabé chvály* od Štěpána Smolena, ktorý tiež vidí presne, aj keď ináč.

Princíp tvorby: stále hovoriť to isté a neopakovať sa.

Peter Pikulík, OFMConv

Ahojte, kamaráti!

Niektoré dni jednoducho nie sú tie najlepšie. Isto také poznáte aj vy. Hneď ráno sa nám stane, že zaspíme, čisté oblečenie si oblejeme kakaom a v škole sa nám pritrafí zlá známka. A aby toho nebolo málo, keď príde domov, maminka je nahnevaná na kolegu v práci a z hnevu na kolegu sa ujde aj nám. Takéto situácie sa volajú našimi každodennými bojmi.

Niekedy sa zdá, že sa všetko kazí naraz a že svetlo nie je nikde na dohľad. Ale viete čo? Aj keď sa nám niečo pokazí, aj keď je deň ťažký, stále môžeme začať znova. Kristus nám svieti na cestu, aj keď ju sami nevidíme. Každý nový nádech, každý nový krok je ako malá iskrička nádeje. Stačí ju len nasledovať – a zistíme, že cesta sa rozjasňuje.

Takže keď príde deň, čo sa pokazí, nezúfajme. Vstaňme, nadýchnime sa a kráčajme ďalej. Lebo Kristus nám ukazuje cestu, aby sme ju mohli nájsť aj v tých najzložitejších chvíľach.

Simonka

Kristus ide po ceste aj na nasledujúcom obrázku. Názov sviatku, ktorý si ním pripomínáme, získate po vylúštení osemsmierovky. Obrázok si môžete vyfarbiť. A nezabudnite, že na oslavu Ježiša prichádzajúceho na osliatku do Jeruzalema kričali ľudia: „Hosana!“ (Zachráň nás!)

O
S
E
M
S
M
E
R
O
V
K
A

L	P	H	A	A	E	O	P	L	M
O	M	R	O	N	I	Č	O	P	I
T	V	I	H	J	N	I	K	R	L
O	B	E	N	E	Á	S	U	A	O
R	Á	CH	E	L	K	T	T	CH	S
E	O	N	V	Á	O	E	A	U	R
T	R	P	N	E	P	C	D	A	D
E	B	E	Ľ	B	Ô	Ľ	J	A	N
P	O	K	O	J	S	V	Á	R	Ý
O	D	P	U	S	T	E	N	I	E

Slová: ODPUSTENIE, HRIECH, DOBRO, RÁCHEL, POKOJ, RAJ, PETER, ANJEL, PÔST, NEBO, ŠVÁR, OČISTEC, POKÁNIE, STUD, JÁN, HNEV, LOTOR, POČIN, MILOSRDNÝ, POKUTA, BÔĽ, PRACH, NOE, TRP

?

Hádanka:

Bodkované šaty nosí, umýva sa v kvapke rosy.
Kvetinky má veľmi rada, preto na ne často sadá.

Pohni mozgom – pre Božie deti do 100 rokov:

Aké číslo dostaneš, keď vynásobiš všetky číslice v telefóne?

Správne odpovede nájdete na str. 34.
Martina

P Í S M E N K O V É S U D O K U

		Ľ		I			V	
T			P				Y	K
	V	Y	T					I
E	Y			K		U		
	P			U		Y	T	
		I	Y		V			E
	U				I		K	
Y		E	V	Ľ			U	P
		V		P	K	Ľ		

Do prázdnych políček doplňte chýbajúce písmená tak, aby v každom riadku, stĺpci aj štvorci 3 x 3 spolu tvorili slovo „VYKUPITEĽ“ (t. j. každé písmeno sa môže v každom riadku, stĺpci a štvorci 3 x 3 nachádzať presne jeden raz).

Tajnička z minulého čísla znie: „so sebou samým“.

Pripravila Mária Suríková

PIARISTICKÁ SPOJENÁ ŠKOLA FRANTIŠKA HANÁKA V PRIEVIDZI POZÝVA NA

**DEŇ
OTVORENÝCH
DVERÍ V MŠ
&
SOBOTNÁ
ŠKOLIČKA**

**21. 3. 2026
9:00 - 11:00**

PIARISTI

**DEŇ
OTVORENÝCH
DVERÍ V ZŠ**

25. 3. 2026

7:50 - 9:30

UKÁŽKY VYUČOVACÍCH HODÍN
NA 1. STUPNI ZŠ

15:00 - 17:00

PRVÁKOM NA SKÚŠKU
ZÁŽITKOVÉ AKTIVITY
PRE PREDŠKOLÁKOV

Padal, ale vždy aj vstal

(Blahoslavený Peter Friedhofen)

Bojoval s mnohými prekážkami, padal, ale vždy aj vstal. Peter Friedhofen stratil mamu ako 9-ročný, no z viery, ktorú mu za ten čas odovzdala, čerpal po celý svoj život. Ježiš mu bol svetlom na ceste vo všetkých ťažkých chvíľach.

Peter Friedhofen sa narodil 25. februára 1819 vo Weikersburgu v západnom Nemecku v chudobnej rodine. Rok po narodení mu zomrel jeho otec a o osem rokov neskôr aj matka. Starala sa oňho obec.

Mladý kominár

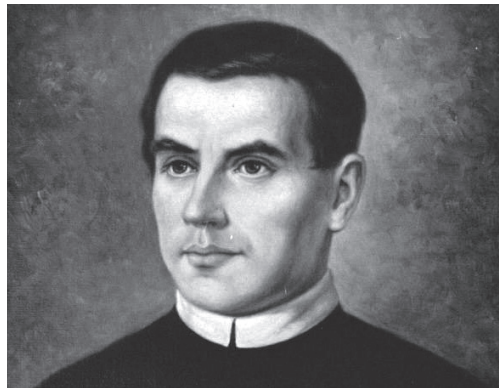
Keď mal Peter 14 rokov, odišiel za svojím starším bratom do Ahrweileru, aby sa uňho vyučil za kominára. Tu sa zoznámil so ctiteľmi sv. Alojza Gonzagu, ktorí viedli morálne čistý život a snažili sa propagovať náboženské hodnoty medzi miestnou mládežou. Peter sa k nim pridával. A keď neskôr ako kominársky učeň tri roky putoval krajinou, aby sa zaučal u rôznych majstrov a spoznával ich spôsob práce, všade, kam prišiel, zakladal krúžky sv. Alojza Gonzagu a rozširoval hodnoty tohto združenia.

V roku 1842 zložil Peter u svojho brata majstrovské skúšky a začal pracovať ako samostatný kominár. Bol však chorľavý a premýšľal teda skôr nad vstupom do rehole redemptoristov ako nad pokračovaním vykonávania povolania kominára.

Prísne stanovy

Aj to mu však prekazilo vážne okolnosti. Jeho brat v roku 1845 zomrel a zostala po ňom vdova s jedenástimi deťmi. Peter okamžite odišiel za ňou, aby sa o ňu a deti postaral. Popri tom sa intenzívne venoval činnosti v alojziánskom bratstve a vytvoril preň aj stanovy.

Tu však opäť „narazil“. Požiadavky na členov v týchto stanovách boli také prísne, že sa celé bratstvo ocitlo vo veľkej kríze. Znechutený Peter premýšľal, čo robiť ďalej. Dospel k rozhodnutiu založiť inštitút milosrdných bratov, ktorí by sa venovali chorým.

Nemocničná prax

Táto Petrova myšlienka taktiež nebola prijatá s nadšením. Vedenie diecézy mu odporučilo najskôr sa rok oboznamovať s činnosťou inej nemocničnej rehole a následne prejsť ošetrovateľským kurzom. Peter nadobudol prax v odbore ošetrovania duševne chorých. Potom sa vrátil do Weikersburgu a začal prácu na vlastných reholných pravidlách.

Reholu, ktorú po tomto dlhom procese založil, nazval Kongregácia milosrdných bratov Matky Božej Pomocnice. Počet jej členov sa rýchlo zvyšoval a čoskoro sa rozšírila aj do zahraničia.

Peter však už v tom čase trpel ťažkou formou tuberkulózy pľúc a celé svoje dielo mohol riadiť len spoza stola. Písal mnoho listov, napomínal, povzbudzoval. Zomrel ako 41-ročný 21. decembra 1860 v Koblenzi. Pápež Ján Pavol II. ho blahorečil v roku 1985.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2, www.catholica.cz
Foto: www.kath-schluecttal.de

Rozpis liturgických slávení počas Veľkej noci 2026 v Prievidzi

Kostol	Farský Kostol sv. Bartolomeja (farnosť Prievidza - mesto)	Kostol Nanebovzatia Panny Márie (Mariánsky na cintoríne)	Kostol Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
Štvrtok Pánovej večere (Zelený štvrtok) 2.4.	18:00 Svätá omša Pánovej večere Tichá adorácia do 21:00	17:00 Grécko-katolícke obrady (veľká večiera s liturgiou sv. Bazila Veľkého) 22:00 Krížová cesta	18:30 Svätá omša Pánovej večere	17:30 Svätá omša Pánovej večere Tichá adorácia v „Getsemani“ do 20:00
Piatok utrpenia Pána (Veľký piatok) 3.4.	8:00 Liturgia hodín (ranné chvály a posvätné čítanie) 8:45 Krížová cesta 15:00 Slávenie utrpenia a smrti Pána Po obradoch poklona svätému krížu do 21:00	17:00 Grécko-katolícke obrady Veľkého piatku (veľká večiera s uložením plátenice do hrobu)	7:30 Ranné chvály 18:30 Slávenie utrpenia a smrti Pána	10:00 Krížová cesta 15:00 Slávenie utrpenia a smrti Pána Poklona svätému krížu do 20:30
Svätá sobota (Biela sobota) 4.4.	8:00 Liturgia hodín (ranné chvály a posvätné čítanie) Celodenná poklona pri Božom hrobe do 18:30 (ukončená deviatnikom k BM a večerami) 19:30 Veľkonočná vigília vo Svätej noci	17:00 Grécko-katolícke obrady (veľká večiera s liturgiou sv. Bazila Veľkého)	7:30 Ranné chvály Celodenná poklona pri Božom hrobe do 18:30 19:30 Veľkonočná vigília vo Svätej noci	8:00 Ranné chvály a posvätné čítanie Celodenná poklona svätému krížu do 18:00 19:00 večery a následne Veľkonočná vigília vo Svätej noci
Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania 5.4.	Sväté omše: 7:30 (s požehnaním jedál) 9:00 (s požehnaním jedál) 10:30 18:00	6:00 Grécko-katolícke obrady (utierenie vzkriesenia) 7:00 Gréckokatolícka sv. liturgia, požehnanie jedál a myrovanie 9:00 Svätá omša (s požehnaním jedál)	Sväté omše 7:00 (s požehnaním jedál) 9:30 (s požehnaním jedál) 11:00	Sväté omše: 8:00 (s požehnaním jedál) 10:00 (s požehnaním jedál) 18:35 večery 19:00
Veľkonočný pondelok 6.4.	Sväté omše: 7:30 9:00 18:00	Svätá omša 9:00 10:30 Grécko-katolícka sv. liturgia	Sväté omše: 7:00 9:30	Sväté omše: 8:00 17:30

Pristúpiť k sviatosti zmierenia pred veľkonočnými sviatkami bude možné počas spoločnej svätej spovede na **Palmovú (Kvetnú) nedeľu 29.3.2026 od 15:00 hod. do 17:45 hod.** s prestávkou od 16:30 hod. do 17:00 hod. Kňazi budú spovedať v troch prievidzských kostoloch súčasne (farský Kostol sv. Bartolomeja; Kostol Najsvätejšej Trojice - piaristický; farský Kostol sv. Terézie z Lisieux - Zapotôčky). Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bude spovedná služba zabezpečená aj počas Svätého (Veľkého) týždňa od pondelka 30.3. do stredy 1.4.2026 od 10:00 hod. do 17:00 hod.

Farská kronika od 2. februára do 1. marca 2026

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Nella Brídová
Diana Sonnemann
Gregor Mjartan

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Božena Cipovová, 72 r.
František Vyparina, 77 r.
Eva Čaklošová, 83 r.
Martin Mandelík, 51 r.
Ladislav Mokó, 82 r.
Monika Melišková, 87 r.
Sidonia Ertlová, 96 r.
Ján Halenár, 82 r.
Dušan Jánoška, 82 r.
Viliam Mokrý, 79 r.
Helena Chúpeková, 60 r.
Katarína Ščipová, 78 r.

Foto na str. 1:

*Boží hrob v krypte Kostola Najsvätejšej
Trojice (kláštor piaristov) v Prievidzi*

Správne odpovede zo str. 32:

Osemsmerovka: Palmová nedela
Hádanka: lienka
Pohni mozgom: nula

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,70 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Jozef Repko, Oto Dokoupil,
Bronislav Antoš, Jozef Durkot,
Peter Valachovič, Elena Cagáňová,
Mária Fichnová, Anna Gálová ml.,
Anežka Kútiková, Jana Lajčáková,
Mária Melicherčíková, Peter Pikulík,
Mária Suríková

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Miroslav Zajíc
str. 2, 3 - Mária Melicherčíková
str. 35 - Mária Melicherčíková (farský),
Jaroslav Mišík (piaristický)
str. 36 - Mária Melicherčíková (farský),
Peter Melicherčík (piaristický), fotobúdka

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Národný týždeň manželstva, 13. februára 2026

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ
MANŽELSTVA

13. 02. 2026

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ
MANŽELSTVA

13. 02. 2026

Popolcová streda, 18. februára 2026

